

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 798 ²	Ἀπόδοσις τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κυριακὴ 23 Αὐγούστου 2015 (2001)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἡ ταπείνωσις τῆς Θεοτόκου

«Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς» (Λουκ. 1,52)

Στις 15 Αὐγούστου, ἀγαπητοί μου, γῆς καὶ οὐρανόσ σου πανηγύρισαν. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἐώρτασε τὴν **Κοίμησι τῆς Θεοτόκου** καὶ ὅλη τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου κάθε βράδυ ψάλλονταν ἐναλλάξ οἱ δύο παρακλητικοὶ κανόνες, ὁ Μικρὸς καὶ ὁ Μέγας, πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας.

Πῶς μιὰ γυναίκα ἔφθασε σὲ τέτοιο ὕψος τιμῆς καὶ δόξης; Ἡ αἰτία, ποῦ ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος ὑψώθηκε τόσο ὥστε νὰ γίνῃ ἡ γλυκεῖα Μάνα τοῦ κόσμου, εἶνε **ἡ ἀρετὴ τῆς**. Καὶ ἰδίως μιὰ ἀρετὴ, τὴν ὁποία βραβεύει καὶ τιμᾷ ὁ Θεὸς περισσότερο ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες. Καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτὴ εἶνε ἡ ταπείνωσις!

Ἀξίζει, ἀγαπητοί μου, νὰ ἐξετάσουμε κ' ἐμεῖς, **ποῦ φαίνεται ἡ ταπείνωσί τῆς**.

Ἡ Παναγία ἀπὸ τὰ **μικρὰ τῆς χρόνια** ἦταν ταπεινὴ. Ταπεινὴ ὅταν ἦταν νήπιο, ταπεινὴ ὅταν ἦταν παιδί, ταπεινὴ ὅταν ἦταν κόρη. Δὲν εἶχε τὰ πείσματα ἐκεῖνα ποῦ ἔχουν τὰ παιδιά. Ἦταν πρόθυμη νὰ ἐκτελέσῃ κάθε ἐπιθυμία τῶν γονέων τῆς, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης.

Κι ὅταν κατὰ τὴν παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας μας «ὡς **τριετίζουσα δάμαλις**» προσεφέρθη ὡς θυσία στὸ Θεό, **ὅταν τὴν ὠδήγησαν στὸ ναὸ** δηλαδὴ τὴν ἡμέρα τῶν Εἰσοδίων, τότε πάλι ἔδειξε ταπείνωσι.

Ὅταν παρέστη ἀνάγκη, κατὰ τὶς βουλὲς τοῦ Θεοῦ, ἡ Παναγία νὰ ἐκλέξῃ κάποιον ὡς μνηστῆρα τῆς, δὲν ἐξέλεξε κανένα στρατηγὸ ἢ κανένα βασιλιά. **Ὡς ἀρραβωνιαστικὸ τῆς ἐξέλεξε ἕναν ἐργατικὸ ἄνθρωπο**, ἕνα τίμιο μαραγκό, τὸν δίκαιο Ἰωσήφ.

Ἄλλ' ἐκεῖ ποῦ ἡ ταπείνωσι τῆς Παναγίας ἐλαμψε εἶνε **ἡ ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ**. Τότε ποῦ «ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε» (Ἀκάθ. ὕμν. Α). Ὅταν ὁ ἄγγελος ἔφερε τὸ μήνυμα, ὅτι αὐτὴ θ'

ἀξιωθῆ νὰ γεννήσῃ τὸν Βασιλέα τοῦ κόσμου, τῆς βασιλείας τοῦ ὁποίου «**οὐκ ἔσται τέλος**» (Λουκ. 1,33), δὲν ὑπερηφανεύθηκε. Τοῦναντίον αἰσθάνθηκε τρόμο καὶ φόβο. Καὶ μόνο ὅταν πείσθηκε ὅτι εἶνε θέλημα Θεοῦ, τότε ἔκλινε τὴν κεφαλὴ καὶ εἶπε: «**Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου**» (ἔ.ἀ. 1,38).

Νὰ ἡ ταπείνωσις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία συνεχῶς ἀνέβαινε τὴν κλίμακα τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀρετῆς. Ταπεινὴ ἀπ' τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς. Ταπεινὴ **στὸ Σταυρό**, ταπεινὴ ἀκόμη καὶ **ὅταν ἐγίνε ἡ Ἀνάστασι** καὶ ἀποδείχθηκε, ὅτι ὁ Υἱὸς τῆς εἶνε πράγματι ὁ Θεός. Δὲν ὑπερηφανεύθηκε. Λέει μάλιστα τὸ συναξάρι, ὅτι εἶχε συνήθεια κάθε βράδυ νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ φτωχικὸ τῆς, νὰ πηγαίνῃ στὴ Γεθσημανῆ, κ' ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα ποῦ προσευχήθηκε ὁ Χριστός, νὰ προσεύχεται καὶ αὐτὴ· καὶ πάνω στὸ Γολγοθᾶ, ἐκεῖ ποῦ ἔχυσε τὸ αἷμα τοῦ ὁ Χριστός, ἔχυνε κι αὐτὴ τὰ δάκρυά τῆς καὶ παρακαλοῦσε γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἔτσι πέρασε τὴ ζωὴ τῆς· μέσα σὲ μιὰ βαθεῖα ταπείνωσι. Ὅπως ἐμεῖς ἀναπνέουμε διὰ τὴν ἀέρα, ἔτσι καὶ ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος **ἀνέπνεε τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ταπείνώσεως**. Καὶ ὅταν προαισθάνθηκε τὸν θάνατό τῆς, κάλεσε τοὺς φτωχοὺς καὶ μοίρασε ὅ,τι εἶχε.

Σὰς ἔδωσα μὲ λίγες λέξεις μιὰ εἰκόνα τῆς ταπείνώσεως τῆς Θεοτόκου. Τώρα **ἂς παραβάλουμε μὲ τὴν εἰκόνα αὐτὴ τὸν ἑαυτό μας**.

Εἴμαστε ἐμεῖς ταπεινοὶ ὅπως ἦταν ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος; Τὸ παράδειγμά τῆς ἰδίως ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὸν **γυναικεῖο κόσμο**. Ὑπάρχουν σήμερα στὸν κόσμο ταπεινὲς γυναῖκες; Μποροῦμε, μέσα σ' αὐτὲς ποῦ ἔρχονται καὶ προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα τῆς, νὰ βροῦμε γυναῖκες ποῦ νὰ ἔχουν τὴν ταπείνωσι αὐτὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου;

Δυστυχώς, αδελφοί μου, **ἡ ὑπερηφάνεια σήμερα βασιλεύει**. Βλέπεις τὴ σημερινή γυναῖκα νὰ ὑπερηφανεύεται. Νὰ ὑπερηφανεύεται γιὰ χίλιες - δυὸ μάταιες αἰτίες. Τὴ βλέπεις νὰ ὑπερηφανεύεται πρῶτα - πρῶτα γιὰ τὰ κάλλη της· νὰ ξεγυμνώνεται, γιὰ νὰ ἐπιδεικνύη τὶς σάρκες της. Καὶ ἐρωτῶ· αὐτὴ ἡ γυναῖκα τοῦ λούσσου καὶ τῆς ἐπιδείξεως, ποὺ φτάνει ἔτσι ἀκόμα καὶ μέσα στὸ ναό, ἔχει καμμιὰ σχέση μετὰ τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο; Ἄς ρίξουν οἱ γυναῖκες μιὰ ματιὰ σ' ἐκείνην ὅπως εἶνε σεμνὰ ντυμένη. Μπορεῖ τὸ μυαλό τους νὰ φαντασθῇ τὴν Παναγία μας διαφορετικῆ;

Ὑπερηφανεύονται ἄλλες γυναῖκες γιὰ τὴ μόρφωσί τους· ὅτι πῆγαν στὸ πανεπιστήμιο καὶ γνωρίζουν γλῶσσες. Ὑπερηφανεύονται γιὰ τὴ θέσι ποὺ κατέχουν. Ὑπερηφανεύονται γιὰ τὸν ἄντρα τους, γιὰ τὰ παιδιά τους. Ὑπερηφανεύονται, ὅτι κατάγονται ἀπὸ ὑψηλὲς οἰκογένειες, καὶ γιὰ τόσα ἄλλα.

Καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τῆς γυναικὸς ἀρχίζει **ἀπὸ τὴν κούνια**. Ἐὰν σήμερα ὑπάρχουν ἐγωισμοί, ἡ ἀρχὴ τους βρίσκεται στὴ νηπιακὴ ἡλικία. Βλέπεις τὰ παιδικὰ ἐκεῖνα πείσματα; Εἶνε προοίμια ὑπερηφάνου χαρακτῆρος. Πρέπει νὰ ἔνε παιδαγωγὸς ἡ μάνα, ὁ πατέρας, ὁ δάσκαλος, γιὰ νὰ ξεριζώσουν ἀπὸ τὸ παιδί τὴ φοβερὴ αὐτὴ ὑπερηφάνεια. Τὸ παιδί, ποὺ τὸ ὀνομάζουν κούκλα καὶ ἄγγελο, ἔπρεπε νὰ τὸ τιμωρήσουν γιὰ νὰ περιστείλουν τὴν ὑπερηφάνειά του. Γι' αὐτὸ ἡ ὑπερηφάνεια αὐξάνει ἀπὸ τὴν κούνια.

Καὶ ὅταν τὸ κοριτσάκι αὐτὸ μεγαλώσῃ καὶ πάη στὸ σχολεῖο καὶ μάθῃ μερικὰ γράμματα, αὐτὴ ἡ ὑπερηφάνειά του θὰ γίνῃ **πηγὴ δυστυχίας στὸ σπίτι**. Διότι ὅταν θὰ πρέπη νὰ ἔρθῃ σὲ γάμο, μὴ φανταστῆτε ὅτι θὰ ἐκλέξη ὡς σύντροφό της ἓνα ταπεινὸ νέο. Ἡ Παναγία ἐξέλεξε ἓναν ἐργατικὸ ἄνθρωπο. Πηγαίνετε σὲ μιὰ τέτοια κόρη νὰ τῆς πῆτε, ὅτι πρέπει νὰ πάρῃ ἓνα ἐργατικὸ τίμιο παιδί. Δὲν θὰ θελήσῃ. Αὐτὴ περιμένει τὸ πριγκιπόπουλο. Κ' ἐπειδὴ τὸ πριγκιπόπουλο δὲν ἔρχεται, προτιμᾷ νὰ παραμένῃ ἄγαμη καὶ νὰ εἶνε πληγὴ μέσα στὸ σπίτι. Γιατί; Ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια! Ποιὰ σχέση ἔχει αὐτὴ ἡ κόρη μετὰ τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο; Ἀλλὰ φταίει ὁ πατέρας καὶ ἡ μάνα· διότι ὅταν ἦταν μικρὸ παιδί καλλιέργησαν μέσα της τὴν ὑπερηφάνεια.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν αὐτὴ ἡ ὑπερήφανη κόρη στεφανωθῇ, νομίζετε ὅτι θὰ εἶνε καλύτερα; **Ἀλλοίμονο στὸν ἄντρα της**. Ὅσο εὐτυχισμένος εἶνε ὁ ἄντρας ποὺ θὰ πάρῃ ταπεινὴ γυναῖκα, τόσο δυστυχισμένος εἶνε ἐκεῖνος ποὺ θὰ πά-

ρη ὑπερήφανη γυναῖκα. Γυναῖκα ποὺ εἶνε σὰν κούκλα, σὰν στολισμένη βιτρίνα· γυναῖκα ποὺ γνωρίζει μόνον τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς πόλεως, γυναῖκα ποὺ ξέρει μόνον τὰ σαλόνια καὶ τὰ πάρτυ, γυναῖκα ποὺ ξέρει μόνον ἐκδρομὲς καὶ ἀντὶ γιὰ τὴν ἐκκλησία τρέχει στὸ θέατρο καὶ στὸν κινηματογράφο, αὐτὴ **δὲν εἶνε καλὴ σύζυγος**. Ἀλλοίμονο στὸν ἄντρα ποὺ θὰ πάρῃ γυναῖκα ὑπερήφανη. Μὲ τὶς πρῶτες λέξεις ποὺ θὰ τοῦ πῆ, μὲ τὰ λόγια της τὰ ὑπερήφανα, θὰ τὸν «καρφώσῃ». Δὲν θὰ περάσουν 10 - 20 μέρες, δὲν θὰ περάσῃ μῆνας ἀπὸ τὰ στέφανα, καὶ θὰ τοῦ πῆ αὐτὴ ἡ ὑπερήφανη· Ξέρεις, ἐγὼ δὲν ἔκανα γιὰ τὰ μοῦτρα σου... Ἄκου; Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ τὰ πῆ αὐτά, ὅτι αὐτὴ δὲν ἔκανε γι' αὐτὸν ἀλλὰ ἦταν γιὰ κάποιον ἄνωτερο, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ πῆ ἡ γυναῖκα τέτοια λόγια, δὲν ὑπάρχει πλέον γάμος, δὲν ὑπάρχει εὐτυχία, δὲν ὑπάρχει τίποτε. Ποῦ εἶνε ἡ ταπείνωσις καὶ ποῦ εἶνε ἡ ἀγάπη της πρὸς τὸν ἄντρα; Μὲ τέτοια λόγια ὑπερήφανα φαρμακώνουν οἱ γυναῖκες τοὺς ἄντρες τους. Νὰ ἡ ὑπερηφάνεια τῆς γυναίκας.

Ἀλλὰ νὰ εἴμαστε δίκαιοι. **Ὑπερηφανεύεται ἐξ ἴσου καὶ ὁ ἄντρας**. Καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ ἀντρὸς εἶνε ἄλλο μεγάλο δυστύχημα.

* * *

Τελειώνοντας, ἀγαπητοί μου, θὰ σᾶς πῶ τὸ ἐξῆς. Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μετὰ τὴν ἁμαρτία καὶ ἀκαθαρσία τοῦ κόσμου. Ὅλες τὶς ἁμαρτίες τὶς μισεῖ· ἀλλ' ἂν μοῦ πῆτε, ποιά ἀπ' ὅλες μισεῖ περισσότερο, θὰ σᾶς πῶ· περισσότερο ἀπ' ὅλες τὶς ἁμαρτίες μισεῖ τὴν ὑπερηφάνεια! **Ἡ ὑπερηφάνεια εἶνε τὸ μεγαλύτερο ἁμάρτημα**. Ὑπερηφανεύθηκε ὁ πρῶτος ἄγγελος καὶ ἔπεσε κ' ἔγινε διάβολος. Ὑπερηφανεύθηκαν ὁ Ἄδὰμ καὶ ἡ Εὐᾶ καὶ ἔπεσαν. Γι' αὐτὸ λέει κάποιος ἅγιος· Ὅταν βλέπῃς κάποιον ταπεινὸ ἄνθρωπο, ἃς εἶνε ἀγράμματος, νομίζεις ὅτι βλέπεις ἄγγελο· ὅταν δῆς ὑπερήφανο ἄνθρωπο, εἴτε γυναῖκα εἴτε ἄντρα, τότε ἡ ὑπερηφάνεια τὸν κάνει νὰ εἶνε σὰν τὸν διάβολο.

Γι' αὐτὸ σήμερα νὰ γυρίσουμε στὰ σπίτια μας πιὸ ταπεινοί. Καὶ νὰ εἴστε βέβαιοι, ὅτι **ἡ ταπείνωσις θὰ γίνῃ ὁ μαγνήτης ποὺ θὰ ἐλκύσῃ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ** ἐπάνω στὸν ταπεινὸ ἄνθρωπο τῆς γῆς. Ἡ ταπείνωσις εἶνε καὶ ἡ οὐράνια σκάλα ποὺ τὸν ἀνεβάζει μέχρι τὸ θρόνο τῆς ἁγίας Τριάδος.

Εἴθε, ἀγαπητοί μου, δι' εὐχῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ὁ Θεὸς νὰ ἐλεήσῃ καὶ σώσῃ ἡμᾶς· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**